

שמעתי מפיו קדשו של כ"ק מרן אאדמו"ר זי"ע שזקה"ק מצאנו זי"ע היה רגיל לשחות בפורים ואחר הסעודה היו רגילים ללכת כל הקהל כמאות ואלפי אנשים וליוו את זקה"ק בשירות וריקודים והוליכו לפניו עגולה גדולה של נרות והיתה עשויה שורות שורות כמגדל, על השורה התחתונה העמידו כמאה נרות בעיגול והעיגול השני למעלה היה קצת קצר יותר מהתחתון ועמדו עליו פחות נרות וכן בכל עיגול פחות עד שעל העיגול העליון עמד רק נר אחד. ואז כשהלך ברחוב היה אומר זקה"ק הרבה דברי עתידות ונביאות מה שיהיה, ושמעתי מאאמו"ר זי"ע שפעם נענה זקה"ק ואמר דבר זה מצוה הוא לאמרה בשמי אם משיח יבוא בזמן הקרוב יהיה לאותו רשע (היינו הרוסים) סוף כמו לשאר כל האומות, אבל אם חלילה וחלילה עוד יתארך זמן רב, אזי לפני ביאת המשיח יתנפלו כל האומות עליו ויקרעו אותו כמו שקורעים דג מלוח. והנה כבר עברו מאה שנים מהסתלקותו של זקה"ק זי"ע ובוודאי שהתכוון זקה"ק לזמנינו.

ונראה לומר על פי המקובל מהבעש"ט זי"ע וכן שמעתי מכ"ק אאמו"ר זי"ע שאמר בשם הבעש"ט שכשיראו סוס רוסים בקונסטינופול (עיר בטערקיי") ידעו שמשית עומד לבוא. ופעם היו רגילים לקרוא לבני ישמעאל טער"ק, (והגם שהטערקן הם אומה אחרת לגמרי מ"מ התערבו ביניהם, ויש להם שר אחד בשמים) וכיון שנגזר על בני ישמעאל שיהיה יד כל בו שהכל יתנפלו עליו, על כן יביאו את הרוסען שיבואו להיות ביחד עם בני ישמעאל, ואז יוכלו לקרוע את ישמעאל ואת הרוסען ביחד ויוכל להיות יד כל בו ואז יהיה על פני כל אחיו נפל. וכשיהיה – וישכנו מחוילה אשר על פני מצרים בואכה אשורה – אז יהיה יד כל בו שכולם יקרעוהו לגזרים וכל אחד יקח לו חתיכה ממנו, ודבר זה הוא חידוש נפלא מה שראו הצדיקים הקדושים, והכל מתנהל מן השמים לזמן הראוי שצריכים לקרות הדברים והכל הוא בחשבון מתחילה.

ופעם כשדיבר זקה"ק מצאנו זי"ע מהרוסען אמר עליהם שלפני ביאת המשיח יפקד עליו עון אבותיו ועון אבות אבותיו ויתנפלו עליו ויקרעו אותו, והיינו שיתחברו ביחד עם בני ישמעאל ויפקד עליהם עון אביהם ישמעאל וגם מה שרצה ישמעאל להרוג את יצחק כי אף שעשה תשובה הרי תשובתו היתה תשובה של רמיה. וכאמת שמעולם היה ברור אצלי שלא היתה תשובתו כהוגן אלא שעד שלא מצאתי מקור לזה בדברי רז"ל לא רציתי לומר דבר זה אך מכיון שמצאנו שכבר אמרו כן רז"ל שיש כמה שיטות שלא עשה תשובה בוודאי שהוא תורת אמת.

ובעת ראיתי דבר נפלא בתרגום יונתן ח"ל וחמת שרה ית ברא דהגר מצרייחא דילידת לאברהם מנחך לפולחנא נוכראה גחין לה'. רצ"ב. אמנם לפי דברינו כוונתו לומר שזו היתה מהותו של ישמעאל שעשה עצמו כאילו הוא משתחוה להקב"ה ולאמיתו של דבר היה עובד עבודת אלילים. והתרגום יונתן הוא היה מבין באמת על מהותו של ישמעאל. ועל כן השתוקקו הצדיקים כ"כ ללכת על קברו, כמו שידוע שהרה"ק משינאווא בהיותו בארץ ישראל רצה ללכת